

- on rikutud hea halduse põhimõtet ja finantsmääruse artikleid 84 ja 94, kuna hindamismenetlust jätkati, kuigi alles oli jäänud vaid üks pakkumus, ning kuna kostja ei reageerinud, kuigi hageja oli talle teada andnud huvide konfliktist, mis soodustas Consortium ICAS-i;
- on kostja rikkunud õigusnormi, lükates hageja pakkumuse tagasi finantsmääruse rakendusmääruse artikli 120 lõike 4 alusel, kuna see artikkel lubab pakkumuse automaatselt ilma hindamiseta tagasi lükata vaid siis, kui see ei vasta ühele olulisele tingimusele või hanketeate konkreetsele tingimusele;
- need väidetavad õigusnormi rikkumised põhjustasid hagejale otsese ja konkreetse kahju, mille hüvitamist on tal õigus nõuda.

13. septembril 2010 esitatud hagi — Cortés del Valle López versus Siseturu Ühtlustamise Amet (HIJOPUTA)

(Kohtuasi T-417/10)

(2010/C 301/94)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: D. Federico Cortés del Valle López (Maliaño, Hispaania) (esindaja: advokaat J. Calderón Chavero)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Hageja nõuded

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 18. juuni 2010. aasta otsus kohtuasjas R 175/2010-2;
- sellest tulenevalt tühistada ühtlustamisameti kontrollija 24. novembri 2009. aasta otsus;
- rahuldada hageja nõuded;
- mõista kohtukulud juhul, kui ühtlustamisamet vaidleb hagile vastu ning palub jätta hageja nõuded rahuldamata, välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnalist osa „iQue bueno ye! HIJOPUTA” sisaldav kujutismärk kaupadele, mis kuuluvad klassis 33, 35 ja 39

Kontrollija otsus: lükata ühenduse kaubamärgi taotlus tagasi

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: määruse nr 207/2009 (¹) artikli 7 lõike 1 punkti f rikkumise puudumine, kuna taotletav kaubamärk ei ole üldtunnustatud moraali põhimõtete vastuolus.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

15. septembril 2010 esitatud hagi — voestalpine ja voestalpine Austria Draht versus komisjon

(Kohtuasi T-418/10)

(2010/C 301/95)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: voestalpine AG (Linz, Austria), voestalpine Austria Draht GmbH (Bruck an der Mur, Austria) (Esindajad: *Rechtsanwalt* A. Ablasser Neuhuber ja *Rechtsanwalt* G. Fussenegger)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada komisjoni 30. juuni 2010. aasta otsus K(2010) 4387 lõplik ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (asi COMP/38.344 — Pingestusteras) hagejat puudutavas osas;
- teise võimalusena vähendada otsuse artiklis 2 hagejatele määratud trahvi;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad vaidlustavad komisjoni 30. juuni 2010. aasta otsuse K(2010) 4387 lõplik (asi COMP/38.344 — Pingestusteras). Vaidlustatud otsuses määrati hagejatele ja teistele ettevõtjatele trahvid ELTL artikli 101 ning EMP lepingu artikli 53 rikkumise eest. Komisjoni arvates osalesid hagejad jätkuvas kokkuleppes ja/või kooskõlastatud tegevuses pingestusterase sektoris siseturul ja EMP-s.

Oma hagi toetuseks esitavad hagejad kolm väidet.

Esiteks väidavad hagejad, et nad ei ole rikkunud ELTL artiklit 101. Sellega seoses märgivad nad, et komisjon pani neile kartellikokkuleppes üksnes kaubandusagendi vahendusel Itaalias osalemist ekslikult süüks, kuna see kaubandusagent ei esindanud üleüldse hagejaid „Itaalia klubi” koosolekutel, kuna mitte-ainuõigusliku kaubandusagendi tegevust ei saa majandusüksuse puudumise tõttu omistada hagejatele, kuna mitte-ainuõigusliku kaubandusagendi tegevuse automaatne omistamine kostja poolt on vastuolus Üldkohtu praktikaga ning kuna hagejaid ei olnud üleüldse teadlikud kaubandusagendi tegevusest. Teise võimalusena leiavad hagejad, et hagejate puhul on rikkumise kestus kindlaks määratud valesti.

Teiseks vaidlevad hagejad vastu sellele, et nad osalesid ühes, komplekses ja jätkuvas rikkumises. Selles osas väidavad nad eelkõige, et „Itaalia klubis” toime pandud rikkumist tuleb eristada vaidlustatud otsuses toodud teistest rikkumistest. Lisaks leiavad nad, et nad ei osalenud ühes, komplekses ja jätkuvas rikkumises, kuna nad ei olnud teadlikud tervikplaanist, nad ei saanud seda plaani mõistlikult ette näha ning nad ei olnud valmis sellest tulenevat riski jagama.

Viimaks oma kolmandas väites märgivad hagejad, et trahv on arvatud valesti. Selles kontekstis väidavad nad, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet, kuna komisjon määras neile ebaproportsionaalse trahvi seoses tekkinud uute (ja ettenägematute) õiguslike küsimustega ning sama trahvi pelgalt selle eest, et nad olid teadlikud teiste ettevõtjate toime pandud rikkumistest. Lisaks leiavad hagejad, et rikutud on võrdse kohtlemise põhimõtet, suuniseid trahvide arvutamise meetodi kohta ⁽¹⁾, kaitseõigusi ning õigust ausale menetlusele.

⁽¹⁾ Suunised määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (ELT 2006, C 210, lk 2).

14. septembril 2010 esitatud hagi — Ori Martin versus komisjon

(Kohtuasi T-419/10)

(2010/C 301/96)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Ori Martin SA (Luxembourg, Luksemburg) (esindaja: advokaat P. Ziotti)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada Euroopa Komisjoni 30. juuni 2010. aasta otsus nr K(2010) 4387 (lõplik) ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (juhtum COMP/38.344 — Pingestusteras) osas, milles sellega asetatakse vastutus karistatud tegevuse eest hagejale;

— tühistada sama otsuse artikliga 2 hagejale määratud trahv või vähendada selle summat,

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas kohtuasjas on vaidlustatud sama otsus, mis kohtuasjas T-385/10 ArcelorMittal Wire France jt versus komisjon.

Hageja väidab, et Euroopa Komisjoni 30. juuni 2010. aasta otsus nr K(2010) 4387 lõplik on õigusvastane osas, milles sellega asetatakse vastutus hagejale üksnes põhjusel, et talle kuulub (peaaegu) kogu äriühing, kellele pandi süüks väidetav ELTL artikli 101 vastane kooskõlastatud tegevus.

Hageja väidab konkreetselt, et:

— rikuti määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 25 lõike 1 punkti b, kuna komisjoni trahvi määramise pädevus oli antud asjas aegunud;

— rikuti ELTL artiklit 101, isikliku vastutuse ja karistamise põhimõtet ning hea halduse põhimõtet ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet, sest komisjon asetab hagejale tegeliku objektiivse vastutuse tema kontrolli all oleva äriühingu väidetavalt õigusvastase tegevuse eest, kusjuures selle vastutuse suhtes kehtib ümberlükkamatuse eeldus, st selle olemasolu ei ole võimalik vastupidise tõendiga ümber lükata. Niisuguse vastutuse sidumine varaga on pretsedenditu ja läheb vastuollu Euroopa Kohtu praktikaga, mis puudutab ELTL artikli 101 kohaldamist kontsernide suhtes;

— rikutud on kapitaliühingute piiratud vastutuse põhimõtet, mis on ühine nii liikmesriikide äriõigusele ja kui ka ühenduse õigusele.

Ori Martin taotleb lisaks, et määratud trahv tühistataks, või siis, et selle summat vähendataks oluliselt.